

1 Tim 4:16 Zie toe op uzelf en op de leer ...

5.3 Weet u nu bijna zéker dat Gods sabbat de rustdag is?

Er zijn diverse verzen in de bijbel die zo op het eerste gezicht duidelijkheid geven over een bepaald onderwerp, maar die bij nadere bestudering veel meer inhouden dan wij daar in eerste instantie in lezen. Dus kunnen we en moeten we daar dan ook bepaalde consequenties aan verbinden anders komen we in de problemen met de uitleg van die verzen.

Joh 10: 1-16. Het gaat hier om het feit dat een kudde schapen alleen luistert naar de stem van de herder, want die stem kennen ze. Achter een vreemde, iemand met een andere stem, gaan ze niet aan, daar lopen ze bij weg, omdat ze zijn stem niet (her)kennen. Iedereen die niet door de deur van de schaapskooi binnenkomt is een dief en een rover. Wie door de deur de schaapskooi inkomt, is de herder. Yeshua zegt hier dat Hij de deur is. Wie door Hem binnenkomt zal behouden worden.

Hand 4:12 *want er is onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij behouden moeten worden.*

Als je door Yeshua in de schaapskooi komt, zul je *ingaan en uitgaan en weiden vinden*. Dat betekent dat je in zijn tegenwoordigheid mag zijn, door Hem geleid en onderwezen wordt en dat je mag uitgaan in de wereld, dat je in de openbaarheid komt om van Hem te getuigen. Maar ook dat je weiden zult vinden waardoor het je niet zal ontbreken aan de noodzakelijke voorzieningen voor het ware leven. Vers 11; *Yeshua is de goede Herder, Hij zet zijn leven in voor zijn schapen*. Als het niet jouw schapen zijn, als je ingehuurd bent om de kudde te leiden en te hoeden heb je niet diezelfde verbondenheid dan wanneer het jouw eigendom is. Je zet dan niet je leven op het spel omdat je eigenlijk geen herder bent, maar een huurling, een vreemde en dagloner, die meer waarde hecht aan het loon dan aan de verbondenheid met de kudde *als het er op aan komt*. Als de wolf komt laat hij de schapen in de steek en vlucht en de wolf rooft ze en jaagt ze uiteen. Het gaat dus om het feit dat de herder en de schapen van elkaar weten dat ze bij elkaar horen, de herder kent de schapen en de schapen kennen de herder. Een innige verbondenheid, zoals blijkt uit het voorbeeld van de verbondenheid tussen de Vader en de Zoon in vers 15 “*gelijk Mij de Vader kent en Ik de Vader ken*”.

De geschiedenis laat zien dat er nogal wat huurlingen aan het werk zijn geweest in het verleden, want de wolf heeft de nodige schapen geroofd en behoorlijk uiteen gedreven. Het is niet één kudde en één herder, maar verschrikkelijk veel verschillende kuddes met bijna allemaal weer een huurling als herder. De oorspronkelijke gemeente met zijn oudsten is vrijwel nergens meer terug te vinden. Leest u de verzen maar eens na die over de oudsten van een gemeente handelen en dan kunt u zich de vraag stellen of de huidige “geestelijken” voldoen aan de eisen die de bijbel stelt aan de oudsten, zie vooral 1 Pe 5:2-3. Zie de studies hierover onder nummer 6; “volgt uw gemeente de bijbelse richtlijnen”.

Joh 10:16 *Nog **andere** schapen heb Ik, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik leiden en zij zullen naar mijn stem horen en het zal worden één kudde, één herder.*

We mogen toch met enige zekerheid vaststellen dat met “de schapen van deze stal”, het volk Israël bedoeld wordt. De “andere schapen” moeten dan de gelovigen uit de heidenen zijn. Het frappante is dat zij naar Zijn stem zullen horen zoals het vers zegt. Dat is dus wat Hand 28:28 ook zegt; *het zij u dan bekend, dat dit heil Gods aan de heidenen gezonden is, **die zullen dan ook horen***. Beiden worden ze geleid door de Herder, Hij wijst ze de weg, Hij vergezelt ze, Hij is hun leidsman. En er komt een moment waarop *het zal worden één kudde, één Herder*.

Nu is het nog zo dat van **het volk Israël als geheel**, de oren hardhorend zijn en de ogen toegesloten zijn, *zodat zij niet zien en horen en dat zij met hun hart niet verstaan en zij zich niet bekeren zodat zij genezen zouden worden*, zie Hand 28:27. Maar er komt een moment dat dit veranderen zal en ook zij zullen zien en horen en verstaan en zich bekeren en genezen worden.

Een deel van het volk Israël is op de Pinksterdag in Handelingen 2 tot geloof gekomen, en daarna zijn er diverse gemeenten ontstaan in de wereld waar toen gepredikt. Gemeenten die bestonden uit gelovigen uit de Israëlieten en gelovigen uit de heidenen. Zij hadden één Herder en het was één kudde. De huurlingen, de niet-herders hebben in de loop der tijd gezorgd voor de verspreiding van de schapen, voor de onderlinge verdeeldheid.

Paulus spreekt in Hand 20:28 tegen die verstandige en trouwe dienstknechten. *Ziet dan toe op uzelf en op de gehele kudde, waarover de Heilige Geest u tot oudsten gesteld heeft, om de gemeenten Gods te weiden, die Hij zich door het bloed van zijn Eigene verworven heeft.* Hier zien we wederom die kudde, zijn dienstvolk, zijn gemeenten, die geweid en gevoed moet worden door, *de door de Heilige Geest aangestelde personen.* Ze moeten toezien, dat betekent hun aandacht richten op iets, ze moeten letten op iets, ze moeten zich bekommeren om iets en zorgen voor iets. Ze moeten zich toeleggen op iets en wijden aan iets. Dat is op de eerste plaats gericht en bedoeld voor henzelf zodat ze trouw en verstandig blijven en vervolgens is dat bedoeld voor het welzijn van de gemeente. Ze moeten zichzelf weiden **en** de gemeente, dat is besturen, leiden, voorzien van voedsel, de benodigdheden verschaffen voor de behoeften van de ziel.

Hand 20:29 *Zelf weet ik, dat na mijn heengaan grimmige wolven bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet zullen sparen.* Dit zijn degenen, die gewichtig doen en de kudde proberen te roven om er als huurling over aangesteld te worden. Dit zijn degenen die de kudde niet zullen ontzien en uiteen jagen. Het zijn hebzuchtige mensen, die de kudde niet kennen en de kudde kent hen niet, zoals de Vader en de Zoon elkaar kennen. Is dit niet voor een groot deel de toestand van vandaag de dag in veel gemeenten?

Mt 24:45 *Wie is dan de trouwe en verstandige slaaf(dienstknecht), die de Heer over zijn dienstvolk gesteld heeft om hun op tijd hun voedsel te geven. Zalig die slaaf(dienstknecht), die zijn Heer bij zijn komst zó bezig zal vinden.*

Dit is een vers uit de rede over de laatste dingen, waarbij de, door de Heer en niet door mensen, aangestelde dienstknechten bezig zijn om voedsel te geven. Dat is het onderwijs uit Gods woord en niet het handhaven en onderwijs van menselijke geboden. Van de dienstknecht die op deze manier bezig is, wordt gezegd dat hij zalig is. Dat is gelukkig, gezegend, voorspoedig. Het zijn trouwe dienstknechten, dat zijn zij die op Gods beloften vertrouwen, mensen die overtuigd zijn dat Yeshua de Messias is en bron van behoud en die overtuigd zijn en onvoorwaardelijk geloven dat Yeshua uit de doden is opgestaan. Het zijn betrouwbare werkers. Het zijn ook verstandige dienstknechten, ze zijn wijs en bezonnen en gericht en bedacht op het belang van de naaste en niet op hun eigen belang. Deze mensen zijn aangesteld om het voedsel te geven. Het voedsel is er dus, de vraag is of de mensen die nu zeggen dat ze tot het dienstvolk behoren er ook naar handelen? Het gaat hier over de periode van de terugkomst van de Heer. Leven wij niet in die periode? Zien wij de tekenen niet om ons heen, zoals die in het hele hoofdstuk van Matteüs 24 vermeld staan?

Zijn de dingen die momenteel op aarde gebeuren niet het begin van de weeën der benauwdheid? De ware gelovige zou het profetische woord dienen te kennen en te onderscheiden!

In Mat 28:19 spreekt Yeshua tot zijn overgebleven elf discipelen (vers 16); *gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb.*

Opmerkelijk is dat aan deze “elf” de opdracht gegeven wordt om “al” de volken tot discipelen te maken, hen *te dopen* en hen te *leren onderhouden al wat Yeshua bevolen had*. Wij behoren toch ook tot “al de volken” die volgeling gemaakt moeten worden, of al volgeling zijn, door de prediking van bekering tot vergeving der zonde. Die bekering houdt in een terugkeer tot de God van Abraham, Izaäk en Jakob. Maar over de doop en het onderhouden van “*veel wat bevolen*” is hebben we onmiddellijk verschil van mening met elkaar. Ik weet niet hoe u dat leest, maar ik lees nergens iets over een vaste heilige samenkomst op zondag en met kerstmis en op paaszondag enz. Waarom onderhouden we wél wat niet bevolen is en niet wat van den beginne ingesteld is, de sabbat? Komt dat door die huurlingen die de kudde zijn gaan weiden? Die geboden van mensen en instellingen en van elkaar overgenomen hebben? Komt het door die grimmige en roofzuchtige wolven die binnengekomen zijn en zich meester gemaakt hebben van een deel van de kudde en een ander deel uiteen gejaagd hebben? Wij dienen geen mensen en geboden van mensen te volgen maar alleen Yeshua.

Zij die de stem van “de” Herder kennen, luisteren naar Hem en volgen Hem, waar Hij ook gaat. Die mensen zijn niet wettisch of fundamentalist maar volgen “zelf” de Herder. Ze waarschuwen, uit bezorgdheid en uit naastenliefde de mensen om hen heen maar dwingen niemand, want geloof is een persoonlijke zaak. De bijbel staat vol met waarschuwingen tegen misleiders en dwaalleraars en wij zouden er, ieder voor zich en waar mogelijk met elkaar, goed aan doen om Gods woord hieromtrent te bestuderen en te onderzoeken om te zorgen dat wij niet afdwalen van de kudde. (Zie de studie nummer 1 “Bent u, als christen, misschien gedeeltelijk misleid?”). Laten we daarbij denken aan de Bereeërs, die dagelijks de Schriften *onderzochten* of de dingen ook zo waren als ze verteld werden. Doen wij dat ook? Of accepteren wij gewoon wat ons voorgezet wordt door de huurlingen? Het laatste is een stuk eenvoudiger dan het eerste. Kunnen wij tijd vrijmaken om nauwkeurig na te gaan of datgene wat ons van jongs af aan verteld is ook daadwerkelijk zo is. Zijn wij misschien met betrekking tot een aantal zaken van jongs af aan ook misleid? Zelfonderzoek is niet verkeerd en kan zeer verhelderend werken als wij in de spiegel *willen en durven* te kijken.

Wordt het niet tijd om terug te keren tot de bijbel zelf en niet te blijven vasthouden aan al die instanties en richtingen die er zelf regels hebben bijgemaakt of afgenomen. Wanneer wij Yeshua daadwerkelijk centraal stellen als Degene waar wij volkomen afhankelijk van zijn en als Degene waar wij voor leven en waar wij ons aan overgegeven hebben, waarom blijven we dan menselijke inzettingen volgen? Is de oproep uit Gods woord niet telkens gericht op bekering?

Er is voor veel christenen nog een moeilijk vers, waaraan we niet voorbij mogen gaan. Waarom een moeilijk vers? Omdat het altijd uitgelegd wordt om vooral de zondag te verdedigen als Gods rustdag. Want stel je voor dat je zou moeten toegeven dat je toch de geboden van mensen gevolgd hebt in plaats van Gods gebod over de rustdag. Wat zouden de gevolgen daarvan zijn? God vraagt echter van ons dat wij ons bekeren als blijkt dat we dingen niet doen overeenkomstig zijn wil.

Kol 2:16 *Laat dan niemand u blijven oordelen inzake eten drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan of sabbat, dingen, die slechts een schaduw zijn van hetgeen komen moest, terwijl de werkelijkheid van Christus is.*

Paulus richt zich tot de gelovigen uit de gemeente te Kolosse. Dit was een plaats in Klein-Azië ten oosten van Laodicea. Deze gemeente is waarschijnlijk gesticht door Eprafas. Andere namen van mensen uit die gemeente zijn Archippus, Kol 4:17 en Flm 1 en ook Onesimus, Kol 4:9 en Flm 10.

Deze gemeente was samengesteld uit Joden die tot geloof in Yeshua gekomen waren en heidenen die tot geloof in Yeshua gekomen waren. Deze “bekeerde” Joden bleven hun feestdagen en overige bepalingen op het gebied van eten en drinken vasthouden. De “bekeerde” heidenen gingen over tot het vieren van de feestdagen des Heren, zoals aangegeven in Lev 23. En ook namen zij veel overige bepalingen over uit het geloof van de Joden. Deze mensen hadden nog niet de beschikking over de brieven uit het Nieuwe Testament, zoals wij die nu hebben. Deze “bekeerde” heidenen gingen dus andere feesten en gebruiken houden dan ze tot nu toe gedaan hadden, toen ze nog heiden waren. Ze lieten hun heidense afkomst en achtergrond los en gingen als het ware, in de ogen van hun familie, “Joodse” feesten vieren. Hun familie, vrienden en kennissen gingen zich afzetten tegen deze “nieuwe” gebruiken. Zij vonden dat deze “bekeerde” familieleden nu overgegaan waren tot het Joodse geloof. Er is niet veel veranderd tussen toen en nu. Want ook nu worden mensen, die tot geloof gekomen zijn in Yeshua en Hem willen volgen volgens zijn geboden, vaak beschimpt en niet begrepen door familie vrienden en kennissen.

Daarom zegt Paulus hier dat je je daar niet door moet laten oordelen en daar niet door van je stuk moet laten afbrengen. Deze zaken zijn schaduwen die ons wijzen op en naar Christus. Door deze feesten te onderhouden leren we Gods plan voor de mens, waardoor deze weer met God verzoend wordt en hoe Christus daar, in elk feest, de vervulling voor was en nog gaat zijn. Matt 5:17 *Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet en de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen.*

Door de tegenstanders van het onderhouden van de feesten des Heren wordt dit vers echter aangegrepen om te bewijzen dat wij er niet om geoordeeld zullen worden als we deze feesten helemaal niet vieren, want met de komst van Yeshua zijn deze zaken niet meer aan de orde, zeggen deze bijbeluitleggers. We moeten echter goed de context bekijken. Kol 2:16-17 staat tussen de verzen 8 en 20.

Kol 2:8 *Ziet toe dat niemand u meeslepe door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering der mensen en niet met Christus.*

Kol 2:20-23 *Indien gij met Christus afgestorven zijt aan de wereldgeesten, waartoe laat gij u, alsof gij in de wereld leefde, geboden opleggen: raak niet, smaak niet, roer niet aan; dat alles zijn dingen, die door het gebruik teloorgaan, zoals het gaat met voorschriften en leringen van mensen. Dit toch is, al staat het in een roep van wijsheid in zijn eigendunkelijke godsdienst, zijn nederigheid en zijn kastijding van het lichaam, zonder enige waarde(en dient slechts) tot bevrediging van het vlees.*

Waar waarschuwt Paulus ons hier voor?

Laat u niet meevoeren en weggeleiden door mensen die u als het ware als buit willen veroveren op Christus. Het zijn mensen die u van de waarheid afleiden en aan zich willen binden. Want het gaat om hun wijsbegeerte, dat zijn hun filosofieën, hun denkbeelden, hun ideeën. Die wijsbegeerte houdt ijdel bedrog in, zegt het vers. Ijdel betekent leeg, vruchteloos, zinloos, zonder betekenis. En het woord bedrog spreekt voor zich. Het zijn twee woorden die aangeven dat het twee maal niets is. Het voegt niets toe aan de geestelijke rijkdom van de mens. Het zijn zaken die door mensen overgeleverd zijn, het is traditie die niet in overeenstemming is met de leer van Christus, maar die beantwoord aan de ideeën van de mens.

Wanneer wij dus zaken tegenkomen, in ons geloof, in onze gemeente, die wij niet terug kunnen vinden in Gods woord of daar zelfs strijdig mee zijn, dienen wij dus zeer alert te zijn en ervoor te waken dat wij ons niet laten meeslepen om er gehoor aan te geven.

We moeten er voor zorgen dat Gods woord niet vermengt wordt met geboden en tradities van mensen. God waarschuwde zijn volk om niet de gebruiken van de heidenen over te nemen. Daar zouden we nog maar eens goed over na moeten denken!

We moeten ons realiseren dat in die tijd er nog geen verschillende christelijke “kerken” in Kolosse waren. Dus het punt van “oordelen” kan nooit gericht zijn tussen of tegen deze verschillende kerken. Het oordelen is gericht aan hen die niet langer de heidense feesten en gebruiken onderhouden, maar over gegaan zijn naar o.a. het onderhouden van de feesten des Heren. Het vers is dus niet bedoelt tussen verschillende gelovigen onderling, maar tussen heidenen en gelovigen.

1 Tim 4:16 ... volhard in deze dingen; want door dit te doen zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden.